

S5E3. Amelia Earhart: Himlens mysterium

Around the world, Ladybird and her crew ready for an adventure that nobody has ever tried before.

USA holder vejret, da Amelia Earhart igen begiver sig ud på en rekordlang flyvetur, denne gang på vej rundt om Jorden.

Then I ran into a storm, which was one of the most severe I have ever been in.

Men hun styrter ned og er endnu ikke blevet fundet. Gertrud Bell knytter stærke bånd til de arabiske stammeledere under sine strabadserende og ikke ufarlige rejser i ørken-sandet.

Every step in the desert, life and fire claim me.

Dian Fossey lever blandt vilde bjerggorillaer i Rwanda og bruger helt utraditionelle metoder for at komme tæt på de truede dyr.

I had to crawl around for two years and came to imitate their peaceful vocalizations and their contentment vocalizations, "rawr" like this.

Du lytter til Den Yderste Grænse. Jeg hedder Bjørn Harvig og har været formand for Eventyrernes Klub. I denne femte sæson skal vi på tur med de vildeste og mest fascinerende kvindelige opdagelsesrejsende. Kvinder der på hver deres måde og mod alle odds ændrede verden.

Vi befinder os i Lae på Papua New Guinea. Den amerikanske pilot Amelia Earhart, der fem år tidligere med ét er blevet verdensberømt, da hun som den første kvinde havde krydset Atlanten alene i en flyvemaskine, er nu i gang med et endnu vildere projekt. Hun vil som den første kvinde flyve jorden rundt. Ved hendes side, står hendes navigatør Fred Noonan. Det er den 2. juli 1937, og propellerne er begyndt at snurre.

Around the world, Ladybird and her crew ready for an adventure that nobody has ever tried before. Amelia Earhart out to circle the Earth at the latitude of the Equator and that's the Earth's greatest circle.

Lydklippet beskriver et af de sidste filmklip, man har af Fred og Amelia. Hele verdens øjne er rettet mod ekspeditionen, for de to har snart færdiggjort deres utrolige flyvetur rundt om jorden. Maskinen letter og flyver snart ud af billedet, men de to når aldrig deres bestemmelsessted og forsvinder spørløst. Den amerikanske præsident Roosevelt iværksætter den til dato største søredningsaktion i USA's historie. Snart udvikler deres forsvinden sig til en af de helt store mysterier i moderne ekspeditionshistorie, og teorierne flourer i bedste velgående. Havde Amelia i virkeligheden været spion? Var hun blevet fanget af japanerne og havde fået hugget hovedet af? Eller var hun landet på en øde ø og levede nu som cast away? Hvad skete der egentlig med de to? Og fik en ung pige tilfældig indsigt i deres kamp for at overleve? Det og meget mere vil jeg snakke med dagens gæst om. Velkommen til dig, Simone Aaberg Kærn.

Tak. Det er dejligt at være her.

Du er kunstner og pilot med stor indsigt i kvindelige piloters historie. Og så har du tidligere gæstet Den Yderste Grænse, da du fortalte om din egen flyvetur fra Danmark til Afghanistan i en enmotorsflyvemaskine. Simone, beskriv, hvordan Amelia ser ud, da hun står dér og gør sig klar.

Forestil dig Pippi Langstrømpe med slacks og læderjakke og mellemrum mellem tænderne og et kæmpe smil på. Hun glæder sig til denne her sidste del af flyvningen, hvor hun flyver jorden rundt som den første ved ækvator. Ikke bare første kvinde.

Hvad sker der, da de to letter fra Papua?

Forestil dig, at flyveren er fyldt med benzin. Den er fuldstændig overbelastet, så den kører ud af landingsbanen og kører, kører, kører og kører. Og så kommer den lige præcis i luften, men kan ikke få højde på. Den eneste grund til at flyveren flyver er, at der er en luftpude under flyveren, som holder den over banen, og den luftpude er der også, når flyveren nærmest kravler ud over baneenden og ud over vandet. Så folk, der står og

kigger efter dem, ser altså bare en flyver, som bare nærmest kører på vandet. Og så ser vi ikke mere til dem.

Hold da op! Hvorfor er den så - altså jo, de skal have al benzinen med - men hvorfor er den så overladet?

Altså, hvis I går ind og kigger på jordkloden og ser fra Papua New Guinea og så over mod Sydamerika. Der er kun vand, vand, vand, vand, vand, vand og vand, og så er der nogle små vulkaner på bunden af havet, som lige sådan stikker op med spidsen et par steder på vejen. Så der er ikke noget land. På dette tidspunkt har flyveren ikke mulighed for at tage særlig meget benzin med. Den er jo en lille passagerflyver. Hun flyver i tomtorsflyver. Så hun er fyldt med benzin for at kunne nå et lillebitte knappenålshoved ude i det her waste universe of water.

Og så er der nogle små atoller, som...

Ja, det er som at lande på en bjergtop. Altså det er det, der går ud på.

Du siger, det er det sidste, folk ser til dem, at de ligesom er nærmest ved at ryge i vandet, og så forsvinder de. Hvad er det sidste, man hører til dem? Har de kontakt til radiofolk undervejs?

På det her tidspunkt er der jo ikke almindelig radiokontakt mellem fly og jordstationer, så det, som Amelia gør, det er, at hun udsender signaler med jævne mellemrum, for at man kan pinpointe hendes positioner, og sådan så hendes navigatør, Noonan, som er med ombord, kan prøve at fastlægge positionen. Så hun har en dagfrekvens og en natfrekvens, som hun sender på. Og så er der nogle både og nogle stationer, som er på nogle af de her atoller, som også sender radiosignaler til hende, og de bruger det som en navigationshjælpemiddel. Man havde ikke GPS'er og sådan noget på det her tidspunkt. Så efter du er fløjet af sted, så ved du sådan set ikke rigtig, hvor du er. Du har en kompasskurs, men vinden kan jo blæse dig hvor som helst hen. Så ja, hun sender nogle beskeder, og den sidste besked, man hører fra hende, der er hun alt for højt oppe. Hun er løbet ind i dårligt vejr og flyver oven over skyerne på de her høje, høje kumulusskyer. Så hun flyver afsted i solskin oven på en stor flødeskumslagkage, og det er den sidste rapport, vi hører fra hende.

Er det godt, at hun er kommet væk fra uvejret, eller er det faretruende højt?

Det er faretruende højde, fordi hun har brugt alt for meget benzin for at komme herop, og hun flyver i alt for meget modvind. Så det vil sige, hun vil have problemer med at nå sin destination, Howland Island.

Og så går der tid. Folk begynder at fatte mistanke. Man hører ikke noget fra hende. Og jeg har fundet noget, synes jeg selv, ret stemningsfuld musik, fordi der - som jeg også startede med at sige i indledningen: Konspirationsteoriene begynder ret hurtigt at florelse. Hvad er der sket med hende? Populærkulturen tager også fat i det. Her er det et nummer fra 60'erne. Det er en gruppe, der hedder The Country Gentlemen, som også har lavet en sang, som netop handler om, gad vide hvad der skete med Amelia. Det her nummer hedder "Amelia Earhart's Last Flight." Prøv at lytte med, Simone.

Oh, a ship out on the ocean just a speck against the sky
Amelia Earhart's flight was set that day
With her partner Captain Noonan on the second of July
Her plane fell in the ocean far away
There's a beautiful, beautiful field
Far away in a land that is fair
Happy landings to you Amelia Earhart
Farewell first lady of the air.

Hvornår fandt hun ud af, at hun ville flyve?

Allerede som barn fløj hun ud, når hun hoppede fra taget af deres hus sammen med sin lillesøster. Hendes far inviterede hende på en flyvetur, da hun var teenager, men der sagde hun nej tak. Hun synes, det så alt for farligt ud. Hun arbejdede som sygeplejerske i slutningen af Første Verdenskrig, og da den spanske influenza brød ud, der var hun poder. Ej, det havde man ikke dengang. Men hun arbejdede med influenzasyge mennesker og blev faktisk selv syg af influenzaen og led af det efterfølgende, af senfølger. Men der så hun militære flyvere flyve fra en flyveplads i nærheden, og der besluttede hun sig for, at hun ville lære at flyve. Og det var en af piloterne, der tog hende med

op og gav hende en tur. Det var bare for fedt. Så hun besluttede sig for at flyve. Og Neta Snook var hendes kvindelige instruktør. Så i 1927, da Lindbergh han flyver...

Første mand over Atlanten.

Første mand over Atlanten. Så er hun selvfølgelig utroligt optaget af det. Der er en kvindelig flyver med lidt mere erfaring end hende, Amy Guest, som beslutter sig for at gøre Lindbergh kunsten efter og vil flyve over Atlanten. Men hendes familie er så meget imod, så hun kigger efter en anden kvinde, der kan gøre det for sig, og falder over Amelia Earhart. Det skal jo være en, der både kan flyve, men vigtigst af alt måske kan lave alt den publicity, der skal være omkring det.

Så den første flyvning, som Amelia er på, og det, hun også bliver berømt på, der er hun jo - i gåseøjne - "bare passager".

Ja, det er hun. Altså, hun bliver inviteret som pilot, men eftersom at flyvningen foregår under det, der hedder instrument condition - i skyer, så er hun ikke i stand til selv at flyve. Så det er to mere erfarne mænd, som flyver turen, og hun tager noter. Så efterfølgende da hun lander og får enormt meget publicity, så synes hun egentlig ikke, det er specielt rart, og beskriver selv, at hun har fløjet som en sæk kartofler.

Siger hun det?

Ja, hun kalder sig en sæk kartofler. Så det dér med at blive transporteret er ikke specielt interessant. Os piloter vil gerne styre selv. Så hun beslutter sig ret hurtigt for, at hun ville gøre det igen og flyve selv og flyver så solo over Atlanten.

Ja, fortæl om den tur - eller hvordan hun kommer i gang med det. Du siger, hun har en lærer. Hedder hun Snook?

Ja, en kvindelig pilot, som hedder Neta Snook, om lærer hende at flyve. Men allerede på grund af alt det her publicity fra den første Atlanterhavsflyvning skriver hun en bog, og hendes publisher Putnam bliver hendes mand. Han vil rigtig gerne giftes med hende, og han frier gentagne gange, og hun er ikke særlig interesseret, men beslutter sig så til

sidst for at indgå det her business relationship. Og hun skriver et brev til ham på deres bryllupsdag, hvor hun skriver, at dette ægteskab skal være et "dual control relationship."

Hvad mener hun med det?

Normalt når man blev gift, så var de ligesom manden, som styrede ægteskabet og bestemte over kvinden, og det ville hun ikke have. Og det gjaldt både forretningsmæssigt og seksuelt, at de begge to ikke skulle lægge begrænsninger på hinanden.

Siger det noget om hende? Jo, det kan sige noget om deres relation, men siger det også noget om, hvem hun var som person?

Ja, altså hun var en kvinde, der gerne ville styre sin egen kurs. Så derfor ville hun også gerne flyve selv. Oh hun starter med at flyve et par gange over fra kyst til kyst i Amerika i en lille gule flyver, som hun kalder "The Canary", som er en dobbeltdækkerflyver og virkelig, virkelig svær at flyve, som er enmotors. Og så beslutter hun sig så for at flyve over Atlanten og køber en VEGA, som også er et enmotorsfly og flyver over Atlanten. Og når man fløj fly i gamle dage - også ligesom den flyver jeg fløj til Afghanistan i - så sidder du altså og styrer hele tiden. Altså, du skal være på hele tiden. Og det er jo ikke ligesom bare en halv times flyvning. Jeg kan ikke huske, hvor mange timer, det er. 27 timer eller sådan noget, du skal flyve afsted. Så hun flyver over Atlanten selv. Men hun render ind i en storm og bliver blæst nord for den kurs, hun havde tænkt sig, og lander i... Altså, det er virkelig dårligt vejr, og så ser hun noget land, og så lander hun i en mark. Og det er så i Irland.

Og det har vi lyd på, Simone, hendes soloflyvning over Atlanten som den første kvinde. Hun flyver fra Newfoundland til Irland, tror jeg, og bliver jo om muligt - eller det gør hun jo - en kæmpe, kæmpe stjerne efter det her og bliver interviewet diverse steder. Og det har vi lyd på. Så lad os høre det.

Miss Earhart, would you mind indicating on this blackboard exactly the trials and difficulties you encountered in coming across?

Well, I'll try to give you some of the highlights, if you wish. I took off the famous Habor Grace at dusk, about 7.30 I believe. I flew for a couple of hours while sunset lasted, and

then two more hours as the moon came up over a bank of clouds. I had fair weather for four hours. Then I ran into a storm, which was one of the most severe I have ever been in. I milled around in the storm here for probably an hour and with difficulty kept my course. I had been troubled with my exhaust manifold burying through all night. A weld broke shortly after I left Habor Grace, and I could see the damage increasing as the night wore on. I found specific thunderstorms probably three or four hundred miles off the coast of Ireland. I believe I saw land first about the middle. I decided to come down anyway in the best available pasture. I got down without any trouble and taxied to the front door of a surprised farmer's cottage.

Og så spørger bondemanden hende, "Har du fløjet langt?"

"Fra Amerika."

Svarer hun. Helt utroligt. Hun starter med at flyve om natten. Hvorfor gør hun det?

Det er ret vigtigt, at når du skal lande, at det så er dag.

Okay, men det giver jo god mening. Fortæl lige lidt mere om George Putnam. Nu har du nævnt ham, altså hendes gamle udgiver. Så indgår de i det forretningsmæssige ægteskab, endda med en aftale om, at man også skal være lidt fri alligevel og så videre...

Altså, han kan det der med de sociale medier, kan man sige.

Han er jo enormt dygtig til at promovere hende, altså han bliver nærmest hendes reklamemand, hvis man kan sige det sådan.

Ja. Og også flyvningens reklamemand, kan man sige. Så det er jo en ret smart relation, kan man sige. Han er ret pushy og lader til at være rimelig ubehagelig. Han kan være enormt grov over for mennesker. Men det er godt tænkt af hende at have ham som backer, kan man sige, fordi på dette tidspunkt er der ikke kommerciel flyvning som sådan. Og som kvinde at få et af de få kommercielle jobs inden for flyvning er rimeligt urealistisk. Så som kvinde bliver du nødt til at lave sådan noget stunt flying - stå på vingerne af fly eller lave loops og den slags - for at få råd til overhovedet at flyve. Og Amelia

har så slået sig op på de her længdeflyvninger, hvor hun flyver langt, og der skal rigtig, rigtig mange penge til. Så er det et fornuftsægteskab.

Nogle mener, at han måske presser hende, at hun synes, det var for meget. Hvad mener du om det?

Det synes jeg ikke, der er nogen tegn på. Det ser jeg ikke de store tegn på. Altså lad os nu sige, at hvis hun nu var lesbisk, for eksempel, det er der også nogle spekulationer om, så er det jo en ret god måde ligesom at være sikkert væk fra rygter, fordi det ikke er accepteret i samfundet. Og hvis hun var en kvinde, som gerne ville leve frit, så ved at kunne læne sig op ad et ægteskab, så er du fri for en masse dårlige historier. Hun har brug for god publicity for at kunne få penge.

Og dem får han skabt. Hvordan tackler hun den her publicity? Der kommer et enormt fokus på hende. Hvordan er hun i det?

Altså, der er et enormt fokus på hende, og der er mange, der mener, at hun ud over gerne at ville flyve og lave de her ting, så bruger hun det som en platform til at tale om kvinders muligheder. Altså først og fremmest tale til kvinder og få dem til at tro på sig selv og tro, at de kan gøre ting. Men også lave plads i samfundet for, at kvinder kan komme ind på arbejdsmarkedet og inden for videnskab og så videre. Man må tænke på, at det her altså er en tid, hvor kvinder er fængslet til mænd, og at det direkte kan være ulovligt at være en enlig kvinde. Og der er ikke noget arbejde til kvinder på dette tidspunkt. Det kommer rigtigt først efter Anden Verdenskrig.

Tror du, hun havde den lyst til at få de budskaber ud, inden hun begyndte at flyve og blive verdensberømt? Eller finder hun ud af det, mens hun er i det? Nu kan jeg faktisk bruge min stemme.

Det ved jeg ganske enkelt ikke nok om. Jeg har ikke læst særligt meget om hende, fordi jeg har koncentreret mig om kvinder, som fløj i militærflyvning, som er lidt en anden historie. Men hun er med til sammen med en meget spændende pilot, der som Pancho Barnes, til at lave et internationalt netværk af kvindelige piloter. Og på dette tidspunkt - der er vi også i slutningen af 20'erne, hvor de laver det her internationale netværk - så er de faktisk klar over, at der kan komme en krig. Og de begynder at lave planer for,

hvordan man kan promovere kvinder, for eksempel inden for universiteternes flyveprogrammer, sådan så hvis der kommer en krig, at kvinder kan flyve i den. Der er ganske få kvinder, der flyver af Første Verdenskrig, men de begynder rent faktisk i denne her gruppe, der hedder the Ninety Nines - som faktisk hjalp mig de sidste par år i min flyvning i Kina som et aktivt netværk - de begynder at lobbye for, at kvinder kan komme til at flyve i den næste krig. For hvis du ikke er en del af krigsflyvningen, så er du ikke en del af udviklingen af flyveindustrien.

Simon, som det lader også til, at hun selvfølgelig havde fokus gennem The Ninety Nines på det her med kvinders mulighed for at flyve og se verden deroppefra, som du - kan jeg huske, du engang har fortalt mig - du mener er en noget af det allervigtigste: rettigheden til at flyve. Også for kvinder. Men det lader også til, at hun - jo, selvfølgelig forsøger at gøre verden opmærksom på, at kvinder skal have bedre rettigheder - men måske også skal have bedre muligheder i den moderne verden. Hun holdt jo en meget berømt tale, der hed "En kvindes plads i videnskaben." Den synes jeg lige, vi skal høre en bid af. Det er fra en radiomontage fra 1935. Vi hører lige starten på den tale her:

This modern world of science and invention is of particular interest to women, for the lives of women have been more affected by its new horizons than those of any other group. Profound and stirring as have been accomplishments in the remoter fields of pure research, it is in the home that the applications of scientific achievement have perhaps been most far-reaching, and it is through changing conditions there that women have become the greatest beneficiaries in the modern scheme. Science has released them from much of the age-old drudgery connected with the process of living.

Simone, lad os blive ved hendes Atlanterhavsflyvning, den første, hvor hun flyver solo og jo også - så vidt jeg husker - turnerer rundt i store dele af verden og bliver modtaget...

... som helt. Vi skal forestille os, at hele verden er igennem en depression, som minder os om det her, vi er i nu med coronaen. Altså, økonomien er slået fuldstændig bunden ud af verden, så det er en dyb depression. Og så er der en person, som gør noget fuldstændig grænseoverskridende, vanvittigt fantastisk. Man har brug for en helt. Hun bliver modtaget af menneskemasser, som står og klapper ad hende, mens hun kører i kæmpe Cadillac'er og med flag på snuden af bilen, hvor hun står op i en åben bil og vinker til

folket som en anden Napoleon, som indtager byer. Hun kører igennem New York, og det regner ned med konfetti over hende. Hun bliver tiljublet. Der er en kult omkring hende, som er helt vanvittig.

Hun møder præsident Hoover, tror jeg også. Og så videre.

Og er venner med Roosevelt. Altså, hun er venner med præsidenterne. Hun er venner med statsledere over hele verden. Folk vil gerne associeres med hende.

Der var andre piloter. Jeg ved, du også har rigtig meget lyst til at tale om de andre vigtige piloter. Måske også nogle af dem, der var før Amelia.

Der er jo for eksempel sådan en som Bessie Coleman, som er af Native America, African American, descent. Hun flyver fem år før Amelia Earhart og kan ikke komme til at flyve i USA. Der er ikke nogen anden kvindelig pilot, der stiller op og bliver hendes lærer. Der er faktisk ingen i USA, som vil undervise en sort kvinde, så hun bliver nødt til at tage til Frankrig for at lære at flyve. Og da hun så kommer tilbage, så ernærer hun sig så som opvisningsflyver, som jo er det, man kan, og bliver rigtig, rigtig dygtig. Da hun så lidt senere gerne vil gøre sig endnu bedre, så hun også lave loops og den slags aerobatik, er der stadigvæk ikke nogen, der vil undervise hende i Amerika. Og hun tager så til Belgien og får sit aerobatik-certifikat og kommer tilbage. Men altså man må forstå, at...

Og styrter så siden ned og dør.

Ja. Dengang man døde af at flyve, ikke? Men altså, der er jo rigtig mange, der flyver på dette tidspunkt. Det er fremtiden. Fremtiden er i luften, og det er ligesom symbolet på den moderne udvikling. Så man må forestille sig, at der er så mange, der bliver inspireret af at flyve. Disse kvinder, som flyver under Anden Verdenskrig, er jo også utrolig inspirerede af sådan nogle som Amelia Earhart, og nogle af dem er samtidige med hende. Og det er over hele verden, hun inspirerer folk. Så det her er datidens Captain Marvel - men i virkeligheden.

Og så er eftertiden - det var også den scene, jeg startede med at sætte, for måske at få al vores nysgerrighed på det her, fordi det var jo mysteriet, der kom til at fylde rigtig, rigtig meget. Og måske er det faktisk det forkerte fokus. Måske skulle vi i stedet for og-

så tale om, hvorfor Amelia er vigtig, ikke fordi det blev et mysterie, men fordi hun gerne ville fortælle os noget. Det har hendes søster i hvert fald fortalt. Jeg har fundet et fint klip med Earharts søster, som netop fortæller om, hvor vi burde have vores fokus på hendes søster.

It's not the mystery of her disappearance that we want to stress. To her flying was such as wonderful experience, and she wanted it to be safe. She wanted people to enjoy it as she did.

Det er meget fint.

Det er meget, meget fint. Det er fantastisk at flyve. Alle skulle prøve det. Og fremtiden i luften er der også rigtig meget udvikling i. Vi kan ikke flyve, som vi gør nu på den sorte energi. Vi skal finde noget nyt. Og der kan vi godt bruge mange flere kvinder inden for det fag. Danmark er virkelig, virkelig dårlig til at have kvinder inden for de tekniske fag.

Ja, hvad er der sket med kvindelige piloter siden - jeg ved godt, det er et stort spørgsmål - siden Earhart?

Altså, i helt tidlig flyvning er der rigtig, rigtig mange kvinder. Der var meget få, der overhovedet flyver. Så mennesker, som er interesserede indenfor kunst og videnskab og sådan noget de flyver. Og der er ret mange kvinder imellem. Og så har det ligget mellem 12 og svinget ned på 7 procent. Og lige i øjeblikket så er procentdelen af kvinder rigtig, rigtig lav, fordi det er dem, der er kommet først ind som piloter, så derfor er det også dem, der ryger først på grund af coronaen nu. Men det er rigtig sjovt, at i Asien for eksempel er der en meget stor procentdel af kvinder, der flyver eller er i tekniske fag, i forhold til et feministisk land som Danmark.

Det er mærkeligt.

Det er rigtig mærkeligt. Jeg er gået i gang med dronflyvning også, for at reducere min CO2 i min almindelige flyvning. Og der er det lidt det samme. Der er næsten kun mænd, og det er virkelig kedeligt, fordi hvis vi skal drive en udvikling, så er det jo vigtigt, at den er så mangfoldig, og at der er så meget plads i den som overhovedet muligt. Plus der er en masse gode jobs.

Hermed en opsang. Simone, vi skal tilbage til scenen. Ikke på Papua New Guinea, men scenen efter. De flyver ud af billedet, de forsvinder, de er højt oppe over skyerne. Prøv at fortælle om, hvad der er deroppe. Nej, først måske: Hvorfor ville de det her, altså Amelia og Noonan?

Jeg er ikke sikker på, at Noonan han... han skulle bare have et job. Han var jo lidt for-drukken og var blevet fyret fra sit gamle firma, som fløj sådan nogle clippers, som på dette tidspunkt fløj passagerer over Atlanten men kunne lande på vand. Og det er jo lidt anderledes end den her flyder, de flyver i, som ikke kan lande på vand.

Ville Amelia slå rekorder, eller følte hun, at det her kunne være endnu et projekt til at få endnu mere opmærksomhed?

Altså, hun kunne jo godt lide at flyve. Det var et flyvejob for hende, og det var en udfordring for hende at flyve over det bredeste sted på jorden. Så jeg tror, hun var drevet af det. Men det var også en mulighed for at promovere flyvning som sådan, som interesse-rede hende dybt. Altså videnskaben og at kunne flytte mennesker rundt. Hun mente også, at fred i verden er baseret på, at vi kan møde hinanden. Og hun ville egentlig også gerne gøre flyvning mere udbredt for almindelige mennesker, så det ikke kun var de få, der fløj.

Hun siger til sin - jeg kan ikke huske, om det er sin søster eller en veninde, inden hun skal afsted på sin jordomflyvning, at hun... Det er nok, fordi hun - og det skal vi lige også dykke ned i - at hun har et forsøg året før, som går galt, og så siger hun, "Jeg tror, jeg har én lang flyvetur tilbage i mig." Det kan vi så spørge om, "Havde hun det?" Men hun forsøger faktisk at tage afsted året før, og så går der noget galt.

Ja, hun crasher på banen. Altså, vi har snakket om det her fuldstændigt alt for tunge fly. Og der er et eller andet, der går galt. Sandsynligvis kommer den i luften, og så bouncer den ned igen, og så bryder det ene ben, altså det ene hjul, sammen under flyveren, så den kommer ned at ligge sådan lidt skævt og får et ret hårdt havari.

Og det er i 1936. Hvad gør det ved hende?

De gør jo bare, at så skal du reparere flyveren, og så skal du på den igen. Og det er enormt hårdt, fordi hun skal jo skaffe penge til det, og hun skal bygge flyveren op. Selvfølgelig er det megamegahårdt. Altså, alle de her forberedelser. Man drømmer ikke om, hvor mange forberedelser der er for at lave sådan en tur. Du skal have at følgeskibe ud at ligge i vandet, og du skal overbevise mennesker, og når du så lige har crashet din flyver, så er der jo rigtig mange flere, som lige pludselig mister tillid til dig. Altså, folk skal jo tro på, at du kan gennemføre, for at du kan lave sådan noget.

Man skal jo tro på sig selv. Det var derfor, jeg spurgte, "Hvad gør det ved hende?" Fordi hun skal ud at finde penge igen og opmærksomhed igen. Men hun skal jo også sige til sig selv.

Tro på sig selv og sige, at jeg kan.

Det må hun have gjort. Eller følte hun sig presset, tror du?

Man kan se på hende, at hun er enormt presset. Det er sindssygt hårdt. Jeg tror egentlig ikke, at hun ikke tror, at hun kan nok. Altså, hun har gjort så mange ting, så hun ved jo nok godt, at hun kan. Men det er sindssygt hårdt at overbevise andre, der hele tiden siger, at det her kan ikke lade sig gøre. Det har jeg selv prøvet. Folk de tror aldrig på mig, når jeg skal lave et eller andet. Og det er sindssygt hårdt. Altså flyvningen i sig selv er i virkeligheden det mindste. Men alt det der udenom, og det skal hun så én gang til. Men det er noget, der er interessant ved den her måde, som flyveren crasher på, og det kommer vi til om lidt.

Okay. Hun hænger deroppe - for højt oppe, starter du næsten med at sige. Hun er helt oppe over de øverste skyer.

Altså, energien det krævede, at hun kom derop, var for meget, så hun har brugt for meget af sin fuel. Og nu skal hun prøve at finde den her ø. Der er problemer med radiofrekvenserne. De kan ikke bruge det moderne udstyr, som er om bord på flyveren, enten fordi de ikke har sat sig ordentligt ind i det, eller fordi det simpelthen ikke rigtig virker. Det er det nyeste nye. De har nogle amerikanske krigsskibe, som ligger ude, som sender til dem. De svarer ikke på samme frekvens. Og så får de kontakt. De får et radiosignal fra hende, hvor de kan høre, at hun er i tusind fod. Altså, så er hun meget lavt nede.

Og hvis man skal finde en ø ude i dette kæmpe ocean, kunne man jo godt forestille sig, at det godt kunne give mening at være højt oppe, så du kan se øerne. Men der er et spredt skydække, der gør, at du kan ikke se de der bitte bittesmå øer ned gennem skydækket. Så derfor er hun gået ned i tusind fod, lidt over 300 meters højde. Og så kigger hun ud over et hav, hvor der bare er masser af pletter på grund af skyerne - skygger nede på vandet giver pletter. Og så skal hun så finde den her ø. Og hendes navigatør har fået en læsning fra solen, så han ved, hvilken linje de ligger på. De følger sådan en skrå linje fra nord mod syd. Så hun rapporterer, "I'm flying the southern line." Hun giver en melding på, hvilken linje hun flyver på. Op og ned ad den her linje. Og så flyver de sådan et lidt lost pattern, som er sådan lidt ligesom sådan et inka..., ligesom hvis man ser oven på en borg. Sådan et skydeskårs pattern.

Sådan zigzag eller hakket.

Ja, de flyver sandsynligvis sådan et spor op og ned. De ved ikke helt præcis hvor på denne her linje, de er. Men den linje ligger ned over de her atoller, altså der ligger sådan en bjergryg, som har spidser, man forhåbentlig kan lande på. Og det er ligesom det sidste, vi hører fra hende.

Der er et sted, hun ved, hun kan lande - eller hvad?

Ja, hun flyver mod en atol, som hedder Howland Island, hvor hun ved, at der er en landingsbane, og der er fuel til hende.

Så der skal hun ned og tanke op.

Hun skal ned og tanke op dér. Men så ved vi ikke mere, fordi så hører vi ikke noget fra hende et stykke tid. Må jeg sætte mig i flyveren?

Hvad mener du med det?

Nu sætter jeg mig, og jeg har siddet i sådan en flyver, en Lockheed Electra.

Den samme som hun sidder i?

Den samme slags. Fordi der var en kvinde, som i '97 fløj turen. Og jeg har siddet i hendes flyver, Lindas flyver, i USA.

Wow! Jamen, sæt dig op i den.

Ja. Så nu sidder jeg deroppe, og der er masser af instrumenter, og jeg kigger ud over den her blanke snude, og jeg ser en masse pletter derude. Og så lige pludselig så er der noget grønt, som skiller sig ud af de her blågrå skygger på vandet, og jeg ser en atol. Jeg kan se det dér hvide skumsprøjt, der kommer. Og jeg flyver hen over, og fuelen er helt lav. Det er bare dampene, jeg flyver på. Og så ser jeg det her koralrev rundt om. Og i bunden af en af øerne der er et stykke på cirka 1.000 meter, som må være nok til at lande på, så jeg vurderer, at jeg kan sætte min flyver ned der. Der er lidt skov på siden, så jeg kommer helt lavt ned og får energien på flyveren ned. Næsen på flyveren kommer op. Alle flaps er ude. Jeg beder Noonan om at spænde sig godt fast og beskytte sit hoved. Og så sætter jeg hjulene ned på sandet. Det ene landingsstel det giver efter under mig, flyveren ryger rundt på højre vinge og crasher ind i noget koralsten. Noonan banker hovedet ned i dashboardet. Flyveren kommer til et stop, og jeg slukker hele skidtet og så ud ad døren. Jeg får Noonan med mig ud, hvis nu flyveren eksploderer. Men der er jo ikke mere fuel i tankene. Så vi kommer ud og ligger der i solen.

Wow! Er det sådan, du tror, det er sket?

Jeg tror, det er sket sådan her. Fordi i de næste seks dage så er der 120 meldinger fra flyveren. Der er radiosignaler, som bliver opfanget rundt omkring i verden, af nogle af de her krigsskibe. Der ligger en hel armada og lytter efter hende, og der er også nogle i USA og Canada, som hører signaler fra hende. Og der er det ved det, at den her Lockheed har radioantenner i bunden af flyveren. Hvis nu den var styrtet ned i vandet, som rigtig mange tror, så ville den ikke kunne sende, efter at den er løbet tør for fuel. Og jeg tror, at landingen har været nogenlunde god, fordi ellers ville hun ikke kunne få energi til batteriet. Altså radioen skal bruge elektricitet, og det kan hun kun få ved at køre motoren. Så derfor kan begge motorer ikke har været beskadiget. På hendes første crash ser et ud, som om det kun er det ene landingsstel, som crasher i første omgang og giver efter. Så det er derfor sandsynligt, at hun kunne køre den ene motor og sende signaler.

Og et af de signaler... Der er alle mulige historier. Der er alle mulige folk rundt omkring i verden. Du nævner selv, Simone, 120 signaler derude, meget af det opfanget af militært, men én, der får et signal på sin radio hjemme i stuen, det er hende, vi skal høre lige om lidt. En ung pige - altså nu er interviewet med hende mange år senere som en gammel kvinde - men en ung pige, der hedder Betty, der bor i Florida. Og hun havde for vane efter skole at komme hjem og sidde foran sine forældres radio. Og der havde hun en notesblok, fordi når hun fandt noget god musik, så skrev hun det ned på papir. Hun sidder der og roder på nogle - og det ved du meget mere om - nogle kortbølgesignaler, som de færreste nu engang kan finde. Hun er blevet ret god til det. Og hun får pludselig et signal fra en, hun er stensikker på, er Amelia Earhart. Og der er altså panik i kabinen. Prøv engang at høre, hvad Betty fortæller om, hvad hun hørte.

The first thing I heard was "this is Amelia Earhart" and it startled me. She said it several times, and I recognized that voice when I heard it. She was hurting. You know, there was something terribly wrong. You could hear him, but you could not hear what he was saying. But you could tell that she was trying to keep him away from the radio. And they wrestled around, and he would try to get on.

Amelia prøver at få Noonan væk fra radioen, og wrestler around. De kæmper rundt derinde. Hvad mener eksperterne? Hvor mener man, at de er på det her tidspunkt?

Altså, de må være landet. Altså, man kan beregne, hvor lang tid de kan være i luften. Så de er landet på et tidspunkt, hvor der er fuel nok til, at motoren kan køre, for ellers har de ikke energi til radioen. Så de er landet helt. Og man skal altså lige forstå, at hele verden er jo med på den her flyvning. Der sidder så mange små piger rundt omkring i verden eller mennesker i det hele taget og forestiller sig, hvad der er sket. Så noget af det her, vi hører, det er jo også inde i hovedet på den her pige, som sidder og lytter til radioen. Hun forestiller sig jo nogle ting. Sandsynligvis er der sket det, at Amelia prøver at sende på radioen, og ham dér Noonan er måske syg i hovedet og mangel på alkohol og vand og prøver at kæmpe med hende omkring radioen. Det kan ganske godt være. Men hun er i sandet og sidder og sender eller sidder inde i kabinen og prøver at få nogle beskeder igennem. Når hun siger, "This is Amelia Earhart." Og hun rapporterer blandt andet noget mærkeligt, som denne her pige opfanger. Hun opfinder noget, som lyder som "New York City, New York City, New York City." Og det lyder jo lidt mærkeligt, hvis de er landet på en eller anden atol midt ude i havet. Men ved den her ø, som hedder

Gardner Island, hvor der er en del, der tror, hun muligvis er landet - jeg er i hvert fald landet på den, da jeg var Amelia Earhart lige før - der ligger et skibsvrag, hvor man kan se, at der står "Norwich City." Så det kan jo godt være, at...

Kan det være Amelia måde at fortælle, at vi er i nærheden af det her skib?

Ja. Det, der lidt mærkeligt, det er, at den her pige sidder altså langt væk i Amerika og opfanger de her radiobølger. Det er jo ikke internettet, som går lige godt igennem over det hele tiden. Normalt så får du den bedste aflæsning af et radiosignal, hvis du kan se - altså radiosignaler er bølger, som ligesom lysbølger forplanter sig - så normalt kan høre, så langt du kan se. Men det, der sker, det er, at hun sender sine dagsfrekvenser meget, meget højt, og der kan ske det, at bølgerne kan bounce på et ioniseret lag, som ligger oppe i atmosfæren. Så forestil dig, at radiosignalerne bouncer mellem jorden og et lag oppe i himlen, og så det faktisk nå hele vejen til USA. Radiobølger kan også bounce på skyerne.

Og så kan hun opfange nogle signaler, som militæret ellers ikke kan, som ellers var tættere på.

Ja. Så radiosignalerne er måske bouncet ligesom over de militære skibe, som ligger og opfanger. Det kan også være, at de lytter på en anden frekvens.

Der er alle mulige...

Jeg ville sende på alle mulige frekvenser, hvis det var mig.

Simone, der er alle mulige forskere, der mener alt muligt. Så sent som for par år siden er der nogle forsker, der siger, at de har fundet løsningen på det her mysterie. De har fundet et billede fra Japan, og de mener, at det her billede fortæller, at hun er blevet taget til fange af japanerne. Kan du fortælle om det billede?

Altså, på det her billede er der en situation på en havn. Man kan se, at der ligger et skib lidt væk, og der er en bådebro, og på bådebroen står der nogle mennesker og en dame med tørklæde på, og så helt yderst på billedet på broen der sidder muligvis en kvinde med ryggen til med sådan lidt page-agtigt hår og en trøje på og den her lidt Pippi Lang-

strømpe-agtige gestalt. De kunne godt ligne Amelia Earhart bagfra. Og så er der en meget rodet del af billede ovre i venstre side, hvor man kan se et ansigt og noget af en hårlinje og lidt af næse, hvor der har været sådan nogle ansigtsgenkendelsesfolk inde og kigge på det. Og så kunne det godt ligne Noonan - altså navigatøren. Han har sådan en meget markant Batman-snit i hågrænsen, sådan et trekantsnit. Det kunne godt ligne ham. Altså, det kunne man godt forestille sig. Men jeg ved ikke, om I kender det dér med, hvis ens unger laver et splattermaleri, så kan man også se ansigter over det hele. Så det er sådan lidt shaky evidence. Måske på skibet ude i højre side af billedet kunne der måske godt ligne en form, der godt kunne ligne vraget af hendes fly. Så det er jo muligt. Men eftersom jeg er landet på den her, så lever jeg i hvert fald seks timer efter, indtil der ikke mere fuel i tankene på flyveren. Så det kunne selvfølgelig godt ske. Jeg tror, det er lidt... Altså, jeg synes, det er lidt underligt, hvis japanerne har taget hende, fordi japanerne er ikke gået ind i krigen endnu. Det her er længe før Pearl Harbor. Og det er sådan lidt et krigsscenario.

Og de vidste vel også, at hun kom. Så nogle vil så mene, at det kan være. Men hvad ville de med hende?

Ja, hvad ville de med hende? Så er der nogen, der har sagt, at måske ville de have teknologien i flyveren. Men japanerne har fire år før købt et fuldstændig identisk fly fra Lockheed, så der er ingen grund til at tage flyveren. Så skulle det være Amelia, som var helt vildt spændende. Hvorfor har de ikke brugt hende, og hvorfor er der ikke nogen af alle de mennesker, som ligesom har været involveret i at kidnappe hende, som er kommet ud med den her historie? Det lyder mærkeligt.

Året efter.... Altså, den her teori fik meget stor medieopmærksomhed i 2017. Det er ikke mange år siden. I 2018 er der nogle andre forskere, der går ud og siger, at man har fundet nogle knogler på en japansk stillehavsø tilbage i 1940. Den har man fået analyseret nu.

Ja, som man først troede var en mand, og så kunne det måske være en kvinde. Men det er altså åbenbart ret svært at finde ud af.

Der er flere og flere historier. Simone, det lader til, at det kun er mænd, der leder efter Amelia. Hvordan kan det være?

Bjørn, er det ikke lidt dig, der skal svare på den?

Haha, så vender du den lige om! Jo, det vil jeg da prøve på.

Hvad er det ved hende, som er fascinerende, synes du?

Nu har jeg jo siddet og forsøgt at læse op på hende de sidste par dage her. Jeg synes også, hun er ret fascinerende. Der er de dér - og de er jo selvfølgelig opstillede - de dér utrolige billeder. Vi starter med billedet allerede i starten om, hvordan hun stod der foran sin flyvemaskine. Men der er jo rigtig mange af de her billeder. Hun havde sådan en fotograf, der fulgte efter hende, så vidt jeg husker, som ligesom var ansat til at tage de her billeder af hende, hvor hun står i åben pilotjakke med vind i håret.

Hun ser altid fantastisk ud.

Hun ser så godt ud og altid så glad ud og ikke måske så alvorlig, som mange af mændene gjorde. Så der var sådan en eller anden form for løssluppenhed, sådan noget frihed, over hende.

Hvad med den måde, hun taler på? Fordi hun taler jo meget blødt i forhold til hendes meget drengede udseende.

Jeg har ikke tænkt på stemmen. Jeg tænkte bare på, at hun ser sgu så sej ud. Man bliver bare fascineret af at se hende.

Ja. Men det dér med at blive ved med at grave efter nogen, som er forsvundet. Hvad tror du, der ligger i det?

Jeg tænker bare, det er sådan et mysterie, der ikke må løses, ligesom vi jo har haft en episode med den gode Mylius-Erichsen også her i Den Yderste Grænse. Og det er jo det samme. Altså: Hvad skete der? Hvor forsvandt de? Kan vi tage ud at lede? De der historier må ikke ende.

Nej. Og der er jo det spændende ved at lede. Jeg har fundet en YouTube-video med nogle, som dykker efter hende, og de dykker på de her atoller, og det, de finder ud af, som ligesom ligger ved siden... Altså, de finder ikke hendes fly, men de finder enorm biologisk spændende liv på de her atoller, som gør, at man nu har fredet enormt mange af dem.

Okay.

Lidt ligesom med månelandingen. Måske var det ikke så interessant, om de rent faktisk landede deroppe, eller om vi kan lande deroppe. Men alle de ting, som det leder til. Altså, når vi leder efter noget, så finder vi så meget mere. Altså, vejen er måske mere interessant end målet. Så man skal bare finde et eller andet mål, som gør, at der er nogen, der vil finansiere ens rejse for at finde det. Kan det være sådan noget?

Et eventyr føder det næste på en eller anden måde, ikke?

Ja, jo.

Jamen, det tror jeg, du kan have ret i. Simone, hvilke andre kvinder var der?

Jamen, der var jo et væld af spændende kvinder. Bare prøv at kigge på alle navnene i The Ninety Nines. Men jeg vil fortælle om Nancy Love. Hun opvokser i en kæmpestor arbejderfamilie med en enlig mor og arbejder ude, fra hun er helt, helt lille. Og hun starter selv en virksomhed, som laver sminke og er inden for skønhedsprodukter og så videre. Hun begynder også at synes, at flyvning er spændende, og betaler selv sin flyveundervisning. Og hun bliver en af de kvinder, som sætter flest rekorder, både højst, længst og hurtigst. Hun er den første kvinde, som bryder lydmuren efter Chuck Yeager.

Det efter Amelia, at hun er på?

Ja, hun lever længere end Amelia. Men det, der er ret spændende med Nancy Love, det er, at hun har en ambition, fordi hun lever længere end Amelia, at hun vil have kvinder ind i militær flyvning. Så hun får startet et program i USA, hvor kvinder lærer at flyve som mandlige piloter, og hun vil gøre dem klar til kamp og sender faktisk også et hold til England i håb om, at de skal komme til at flyve i kamp. Det lykkes ikke for hende, men

de flyver militærmaskiner under Anden Verdenskrig. Så hun er meget interessant og er en meget forretningsmæssig hård kvinde. Hun er altså en dygtig forretningskvinde selv. Så er der en anden én, som minder lidt om Amelia Earhart. Hun er englænder, og hun hedder Amy Johnson. Hun er skolelærer og vil gerne flyve og sparer selv penge op til at købe sit første fly, som er en Gipsy Moth. Det er sådan en dobbeltdækkerflyver - tænk Out of Africa. Og den flyver hun til Australien i på en farefuld færd før Amelia Earharts flyvning, som hun forsvinder på her. Det, der er spændende ved Amy Johnson, det er, at - hun dør først senere under Anden Verdenskrig, hvor hun flyver i militærtjeneste - men hun er spændende, fordi hun crasher så mange eksotiske steder. Og blandt andet crasher hun i sådan en rismark i Indien, og hendes flyver, som er lærredsbeklædt, den går rigtig meget i stykker. Så hun får samlet lokalbefolkningen og finder sådan en skjortefabrik, hvor hun så får de dér damer på skjortefabrikken til at sy nyt lærred til hendes flyver af sådan noget skjortestof og får den samlet. Og så når hun så til Australien, og hun vil slå en rekord, som var sat af en mand nogle år før, men altså ankommer lidt senere i den her fuldstændig umulige flyver at flyve i. Så hun er ret skæg. Hun drukner i Themsen under Anden Verdenskrig, hvor hun flyver i ekstremt dårligt vejr og mister orienteringen og styrter i havet. Og muligvis bliver hun klippet i stykker af skruen på det skib, som prøver at redde hende. Man har ikke fundet hendes krop.

Hold da kæft, en historie, Simone. Det er kvinder, der søger den ultimative frihed, og det får de, på trods af rigtig mange ting. Men så er der også mange af dem, der dør på nogle forfærdelige måder.

Men altså, hvis man laver sådan noget, så går man altså ikke efter at dø under en HT-bus, vel? Eller at dø af demens.

Som du kan sige det.

Det er ikke det, man går efter. Men det, der også er karakteristisk ved alle de kvinder, jeg har nævnt - Bessie, Amy, Amelia og Nancy - det er, at de alle sammen også hjælper andre kvinder. Historien om, at kvinder er hinanden værst, det passer simpelthen ikke. I hvert fald ikke inden for flyvning. Der har de allesammen lavet netværk for at hjælpe andre kvinder frem, for de ved, det er svært.

Ja, de inspirerer den næste.

De inspirerer, men de hjælper også med penge, sætter programmer op, underviser. Amy Johnson lod andre kvinder flyve hendes fly. Andre kvindelige mekanikere arbejdede på hendes fly, ganske simpelt fordi mændene ville ikke lade dem komme til.

Gjorde mændene ikke det? Hjælp mændene ikke hinanden?

Jeg tror også, at mænd hjælper hinanden, men kvinder havde i hvert fald brug for at gøre det. Det var ikke så mange.

Fortæl om noget af det her, som ligger dig meget på sinde. Det her med, at vi skal gøre det selv. Altså, at gribe dagen på en eller anden måde.

Det dér med at styre selv synes jeg er utrolig interessant. Det er også derfor, jeg synes, det utroligt vigtigt - Altså lige nu er vi jo i en rivende udvikling, hvor vi skal finde nye måder og ny energi, nye måder at skabe samfundet på, efter at vi har kørt os selv ud over tipping point. Altså hvor at jorden kommer til at prøve at ryste os af, fordi vi har udnyttet den for vildt. Så derfor er der jo brug for kvinder, som også går ind i den teknologiske udvikling og hjælper med at skabe algoritmer, som rent faktisk skaber det bedre samfund og ikke noget, der er skidt, og at et samfund, hvor der er plads til alle, og hvor man lytter mere til biodiversitet og den slags. Så det dér med, at man ikke bare sidder og lader sig fodre af sin iPad uden at finde ud af, hvordan iPad'en fungerer. Altså, at man selv tager styringen over tingene. Og hjælpemidler er jo ikke dårlige. Men hvis vi nu skal lære af, at Amelia døde, fordi de måske ikke kendte deres radionavigationsudstyr godt nok. Man bliver nødt til at sætte sig ind i, hvordan udstyret virker, og du bliver nødt til at kende det så godt, så du også ved, hvad der ligger bagved. Fordi hvis der er noget, der går galt, så skal du virkelig udnytte det på den bedst mulige måde og måske også kunne udbygge det, så det virker endnu bedre for dig.

Hvad er eventyret i dag?

Eventyret i dag det er de udfordringer, vi står overfor. Vi er alene sammen på dækket af The Spaceship Earth, som sejler igennem et fuldstændig ukendt og rimelig tomt univers, og vi skal finde de dér atoller ude i det her store blå, og vi bliver nødt til at sørge for, at den atol kan give os det er mad og vand, vi har brug for, og det bliver vi nødt til at

gøre på en balanceret måde. Så hvordan kan vi sammen være på planeten på en bæredygtig måde? Det er det store eventyr. Det er den nye månelanding: At være på planeten på en bæredygtig måde. Den er det store eventyr. Det er den nye månelanding.

Hvordan kan det være, at vi i dag så mange år efter stadigvæk er fascinerede af den her historie?

Altså, jeg ved ikke med det der "vi". Altså, jeg synes jo, det er mere spændende at lave nye eventyr og opdage nye ting eller andre måder at se verden på. Men der er åbenbart et eller andet, hvor man ikke accepterer, at James Bond eller Amelia Earhart... James Bond ligger og roder rundt i sin lille gummibåd sammen med en kæreste, og Amelia Earhart flyver afsted over skyerne... At man ikke vil lade dem være.

Jamen, er det fordi, at hun var denne her spændende... Hun var en kvinde, og så forsvandt hun? Er det det, der er?

Jeg tror bare, at det er det dér med den specielle ener. Det fascinerer enormt mange: Dem dér, der går ud og gør det, de fleste ikke gør.

Og måske skal vi aldrig få et svar på mysteriet.

Nej, jeg synes, det er meget bedre at efterlade hende på øen og lade hende forsvinde, hvis hun ikke gad the public light, eller lade hende flyve videre over skyerne. Mine heltinder og mine veninder, de flyver videre over skyerne, og det gør jeg også, når jeg en gang ikke skal være her mere.

Og det gør vi med Amelia. Så tusind tak for i dag, Simone. Og så synes jeg, vi slutter af med at høre lidt mere af det her fine nummer fra 60'erne.

Og så lad os inspirere: Gør det selv!

A half an hour later an s.o.s. was heard
The signal weak but still her voice was brave
In shark-infested waters her plane went down that night
In the blue Pacific to a watery grave.

There's a beautiful, beautiful field
Far away in a land that is fair
Happy landings to you Amelia Earhart
Farewell first lady of the air.

Den Yderste Grænse er produceret af Kontoret Juhl og Brunse for Nationalmuseet og Radio Loud med Bjørn van Overrim bag lyden. En særlig tak til Bent Jensens og Arktisk Institut, De Kvindelige Eventyrernes Klub, David Hoffman, Discovery Channel og National Geographic. Find serien på vorestid.dk eller dér, hvor du normalt finder dine podcasts.